

Confuz

Ioan Grigoraș

Presar cenușă din tipar
Pe rugul nopților viclene
În anotimp cu număr par
Și boltă cu sclipiri obscene.

Ridic pe brațe slove reci
Cu iz de portocale moarte
Și-adun iar cochilii de melci
Ce n-au încă ferestre sparte.

Rămân în așternut obtuz,
Nu am tichete de parcare,
Plouă din nou și sunt confuz,
Am ghete sparte în picioare.

Aleargă ceasul din tavan,
Gara-i pustie peste noapte,
Un impiegat fluieră-n van,
A deraiat trenul de șapte.